

NY MUSIK

i samarbete med
Wärenstams

Lars Hallnäs

– genom dina händer skiner solen

fanfare I (2009)

Minnen... konstruktioner... (tema A) (2000)

fanfare IX

Symmetriska etyder I:I (2019)

fanfare X

Symmetriska etyder I:II

fanfare III

durch deine hände scheint die sonne (2009) – uruppförande

fanfare VI

Symmetriska etyder I:III

fanfare IV

Symmetriska etyder I:IV

fanfare V

Minnen... konstruktioner... (tema B)

fanfare VII

John Axelsson, Keitaro Shimizu,

Tora Thorslund, Joakim Wangendahl – trumpet

Söndag den 25 oktober 2020 kl. 16.00

Wärenstams, Borås

Stora delar av **Lars Hallnäs'** (f.1950) musik bygger inte bara på en uttalat sträng, strukturell grund (han ser sig följaktligen som stående i en modernistisk tradition), utan utifrån föreställningen om ett sökande i det förgångna. Tidigare har han hänvisat till upphittade melodier (om än fiktiva) av författare som Matthias Claudius och Georg Trakl, och på senare tid har han talat om sina stycken som ruiner, som låter ana konturerna av musik – om man lyssnar noga...

Ett liknande förhållningssätt präglar hans *fanfare* för solotrumpet (2009):

”Musikalisk arkeologi kan handla om försök till tidstrogen tolkning av gammal musik, som t.ex. *Concentus Musicus* tolkningar av J.S. Bachs musik. Men det kan också handla om musik, som gräver i skärvorna efter en tradition. *Fanfare* handlar om tio försök att skriva en fanfar. Inte genom imitation, utan snarare genom att just gräva i skärvorna efter en förlorad tradition. Inom ramen för en postmodernistisk ideologi är det helt legitimt att leka med stilar, allusioner och imitationer, att dekonstruera bilden av något. Vad nu dessa stycken – och andra skrivna under samma period – än handlar om, så inte är det en postmodernistisk dekonstruktion. Tvärtom handlar det om en konstruktion av något, en arkeologisk tolkning av något hittat.”

Minnen... konstruktioner... (2000) är titeln på en samling om nio stycken för piano, påbörjad 1999: Åtta ”enstämmiga kanoner” baserade på två olika teman och fyra olika kanontekniker plus en avslutande ackordisk sats, en koral. Samma tema utsätts alltså för fyra olika kanontekniker samtidigt.

Tonsättarens anvisning lyder: ”Styckena skall spelas ’molto legato’, som en sammanhängande klanglig helhet där klang bildar botten för melodifragment som skymtar förbi. Tänk ’harmonik’ och leta efter fragment av gömda melodier.

I en kanon spelar vi samma sak igen samtidigt som vi fortsätter. I en enstämmig kanon är fortsättningen i viss bestämd mening samma sak som början, samtidigt som den är just en fortsättning.”

Symmetriska etyder I för ospecificerade instrument (2019) är fyra mycket korta, tvåstämmiga stycken, som inte kräver någon kommentar utöver själva titeln; den säger allt, menar tonsättaren. (Det kan förstås diskuteras...)

durch deine hände scheint die sonne (2009) är ett av relativt få verk som Lars Hallnäs har komponerat utan att ha blivit uppmanad därtill, sedan han 1993 återvände till komponerandet efter en decennielång tystnad. Det är skrivet för fyra trumpeter som skall vara placerade på stort avstånd från varandra; den rumsliga aspekten är alltså viktig. Stycket består av 24 korta, ibland extremt korta satser, med tydliga pauser emellan, en karaktäristik som det delar med hittills sex av planerade tio stråckkvartetter i serien *...am stillen blicke sich üben* (2007–).

Tonsättarens kommentar lyder:

”... genom dina händer skiner solen...”, från en dikt av Hölderlin. Inspiration till stycket, men fungerar även bra som guide för lyssnande. Visst är det också en avgörande skillnad mellan ”genom dina händer skiner solen” och ”solen skiner genom dina händer”. Man kan se de olika stämmorna som fingrarna och genom dem lyser stycket och klangen fram. Stämmorna i förgrunden, var och en, inte klangen. Det handlar om att låta varje enskild ton träda fram, en efter en, utan att fråga efter en helhet.